

Pred volitvami delavskih svetov

Dolgo in naporno, toda uspehov polno pot so prehodili organi gospodarjenja od colitev do danes. Sedaj stojijo pred obračunom svojega dela.

Brez pravih izkušenj, brez pravih oblik dela so začeli pred letom in pol orati trdo ledino, ki je rodila bogate sadove.

Ce bi samo bežno pregledali delo, ki so ga izvršili ti organi in ga zabeležili v svojih zapisnikih, bi ugotovili ogromno prizadevanje in vztrajnost, ki je omogočila, da smo v našem gospodarstvu dosegli take uspehe. Na primerih tega dela se danes učijo drugi — tudi izven naših meja — in to delo bodo lahko posnemala še mnoga pokolenja.

Delavski sveti in še v večji meri upravni odbori so po podjetjih zajeli prav vse probleme, ki jih nakazuje temeljni zakon; res da eni v širšem, drugi v ožjem obsegu, vendar pa v celoti vzeto ni bilo izpuščenega skorajda ničesar. Ti gospodarski organi so predstavljaljo šolo, v kateri se bodo učili novi delavski sveti, uporabljajoč bogate izkušnje.

Gospodarski organi so pri svojem delu obravnavali predvsem gospodarsko finančna vprašanja. Le redke so bile seje, da to važno vprašanje ni bilo postavljeno na dnevni red. Iz teh osnovnih elementov so razvijali svoje delo in iskali novih prijemov za boljše uspehe.

Razumljivo je, da so delavski sveti in upravni odbori pri tem tako obsežnem in zgodovinskem delu imeli tudi težave.

Ker smo tik pred volitvami in da bi se že takoj v začetku izognili prepričanju, da se olajšala delo, je nujno pregledati nekatere probleme, ne da bi s tem zmanjševali vrednost doseženega dela, temveč da bi pospešili nadaljnji razvoj naših gospodarskih enot. Zlasti z ozirom na nov družbeni plan in finančni sistem je nujno, da partijske in sindikalne organizacije storijo prav vse, da bodo novoizvoljeni organi čim bolj temeljito spoznali svojo nalogo in vse probleme v podjetju. Osnova temu prvemu koraku bo predloženi obračun ob sprejemanju podjetja. Tečaj, ne le za predsednike delavskih svetov in upravnih odborov, kakor je bilo lani, temveč vsem članom je potrebno takoj v prvih mesecih nuditi dobro podlago, ki naj bi jo pozneje utrjevali in razširjali na seminarjih in pri praktičnem delu.

Delavski sveti naj bi se takoj ob prevzemu podjetja uveljavili kot najvišji organ — skupščina podjetja — z vsemi pravicami in dolžnostmi, ki jih temu organu daje temeljni zakon o gospodarstvu v 23. členu. Zasedanja tega organa so bila ponekod neredna, celo samo enkrat v letu. Ta pomanjkljivost je dajala možnost upravnemu odboru, da se je uveljavljal izven svoje pristojnosti, ponekod pa je stopal kot vplivna oseba izpred obeh organov direktor sam ali pa celo uporabljala oba organa kot nekaka izvršilna foruma.

Kontrola o izvršitvi sprejetih sklepov, nadalje polaganje računa o delu upravnega odbora in posameznih članov ter direktorja podjetja delavskemu svetu mora biti prav gotovo bolj dosledna in ažurna, ker bo edino na ta način mogoče zaostri odgovornost posameznikov in celotnih organov.

Gospodarjenje s posameznimi podjetji ne sme biti ločeno od ostalega gospodarstva in splošnega državnega življenja — le koordinirano delo in medsebojna pomoč bo zmanjševala težave in omogočala pravilno delo.

Z nenehno pomočjo partijskih in sindikalnih organizacij, z odpravo osnovnih napak in ob upoštevanju vseh do sedaj izdanih navodil, zlasti pa pridobljenih izkušenj bodo novi gospodarski organi, kljub težavnim nalogam, pred katerimi stojijo, le-te lažje obvladali.

Prav s posebno prizadevnostjo po potrebo pomagati organom gospodarjenja v majhnih lokalnih podjetjih, kjer do sedaj tega organov ali sploh ni bilo, ali pa so bili napačno sestavljeni ali pa izvoljeni niso pravilno poslovali.

Take so v grobem naše naloge, ki jih bomo morali reševati vsi skupaj; trenutno pa je najvažnejše, da podjetja čimprej sestavimo zaključne račune, da delavski sveti na svojih zasedanjih razpišejo volitve, izvolijo volilno komisijo in storijo še vse ostalo, da bodo volitve dobro pripravljene in pravočasno izvedene ter da bo tudi primopredaja poslov v redu izvršena.

Rok za razpis volitev — 15. marec je pred nami. Do 30. marca, ko morajo biti volitve zaključene, je le še kratek čas, zato morajo pri tem delo pomagati oblastni organi in množične organizacije, predvsem pa sindikalne podružnice.

Od teh priprav, od vsebine dela in pravilne izvedbe volitev ter prvega koraka novih delavskih svetov in upravnih odborov je odvisen razvoj in napredek naših podjetij v prihodnjem in nadaljnjih letih.

V TEKSTILNI TOVARNI VOLNAŠ V LAŠKEM SO IZVOLILI NOV DEL. SVET

Ob polnočestvili udeležbi so na volitvah 29. februarja izvolili v tem delovnem kolektivu nove gospodarske vodstvo podjetja. Da so predvideli dobre kandidate — najbolje v podjetju — je razvidno iz števila glasov, ki jih je dobil 35 članov delavski svet.

Volitve so tudi dokaz, da so pravočasno uređili finančno stanje v podjetju, zaključili bilanco in na ta način izvolili novoizvoljenim čisti obračun, na podlagi katerega bodo nadaljevali svoje delo.

Savinjski vestnik

CELJE, 8. marca 1952

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA CELJA, OKRAJEV CELJA-OKOLICE IN ŠOŠTANJA

S. MAREC — MEDNARODNI PRAZNIK ŽENA

Naj nam služijo za vzor...

Vsako leto praznujejo delovne in borbene žene 8. marec kot svoj praznik. V državah, kjer se ni enakopravnosti, se žene borijo za njo. V naši državi pa so žene dosegle vse pravice, zato se na ta dan spominjamo borbinih dni in počastimo žene, ki dosegajo uspehe v proizvodnji, pri vzgoji naše mladine, spominjamo se partizanskih mater, ki so žrtvovale svoje sinove in hčere za boljše bodočnost in vseh tistih, ki posvečajo mlademu rodu vso svojo ljubezen.

Tudi v Celju je mnogo požrtvovalnih žena, od katerih navajamo samo nekaj primerov:

Na prvem mestu moramo omeniti Valant Marijo, 28-kratno udarnico iz Tkalnice hlačevine, za njo Šorn Branko, 25-kratno udarnico, Brušek Pavlo, 16-kratno udarnico, Ribežl Vero, Kristanšek Anico in Tanjšek Antonijo. V Tovarni emajlirane posode je okoli 90 udarnic, od katerih je na prvem mestu Zakošek Leopoldina, 15-kratna udarnica, od drugih se pa odlikujejo po svojem delu še Farčnik Neža, Hrašovec Cecilija, Muml Marija, Kranjc Marija in Speglič Marica, ki je 13-kratna udarnica. Med vidnimi delavkami sta tudi še Tomažič Julčka in Pilko Berta.

Za razgibano kulturno prosvetno življenje v Medlogu ima velike zasluge tov. Darinka Joštova. Skoraj vsi

Ček Ana

opravlja že 56 let svoj babiški poklic in je bila navzoča pri 6600 porokih. Razen tega ima za sabo še 4753 obiskov pri mladih materah. Zaveda se, da v socialistični državi ni babica samo obrtnik, temveč polaga veliko po-

Uspehi organizacije Zveze borcev v Laškem

Pred nekaj dnevi se je vršil občni zbor v občinski odbor ZB NOV in občni zbor za pododbor Laško-Marija gradec. Kaj mislite kje? Laško bi prepotrebno rabilo za številne sestanke primerno dvorano. Organizacija ZB NOV v Laškem si je pred par meseci zadala nalogo, da do svojega obnega zbora zgradi dvorano. Bilo je mnogo kritike zaradi sloga, prostora itd. Celotno od takih, ki menda niso nič kaj preveč sil vložili za obnovo in lep izgled Laškega. Pa kaj hočete — trdo kožo so imeli odborniki, nič se niso ozirali na nepotrebne kritike. In kaj je bila posledica? Zginile so zadnje ruševine v Laškem. Na mestu, kjer je pred nedavnim kraljevala podrtja, stoji danes dvorana, ki sprejme 120 ljudi. Mnogo truda je bilo treba vložiti in z vsemi silami se zagristi v delo. Naj ne izostane pohvala predvsem tov. Šalabalič Ljubomiru in Jelen Franju.

Do obnega zbora je bila dvorana gotova in otvorna. Na samem zboru pa predana v uporabo vsem množičnim organizacijam in društvom. Pogledmo si dvorano od znotraj. Ni še popolnoma urejena. Stene so sicer pobeljene, toda zima ni dovolila, da se popolnoma posuše. Električna razsvetljava je le zasilna. Manjkajo zavese na oknih. Inventarja je bore malo, toda to še vse pride — zatrjujejo člani ZB. Na pročelju dvorane visi pod sliko maršala Tita diploma, ki jo je organizacija prejela za uspešno delo v čast 10. obletnice JA. Članarina pobrana, 36 novih članov, predlogi za odlikovanja, prostovoljno delo, pravilno delo z ostalimi organizacijami itd., vse to je narokovalo OOOB NOV Celje-okolica, da ta diploma krasí dvorano ZB NOV v Laškem.

Desno steno dvorane krasi velika povečana slika spomenika žrtve fašističnega terorja v Laškem. Da, tudi spomenik žrtvam fašističnega terorja je organizacija ZB NOV v Laškem postavila v tem poslovnem letu. Pohorski granit, ki je oblikovan in zložen po zamisli mojstra Plečnika, bo še poznim rodovom govoril o borbi in požrtvovalnosti Laščanov v času NOB.

Prispevki za po snegu prizadeto Primorsko vsak dan naraščajo

Delovno ljudstvo okraja Šoštanj — prizadetim krajem

Široki akciji za pomoč prebivalcem na Primorskem se je odzvalo tudi prebivalstvo okraja Šoštanj. Upravni odbori in sindikalne podružnice v naših podjetjih so pokazali razumevanje in pripravljenost, da s svojimi prispevki ublažijo prizadeto veliko gospodarsko škodo. Mnogo delovnih kolektivov je sklenilo v ta namen prispevati za služek enega delovnega dne ali pa s prostovoljnim delom v podjetju izdelati orodje in drugo blago, ki je pri-

zornost vzgoji naših mladih mamic.

Neumorno dela tudi v posvetovalnici s tov.

Pogačnik Minko

medicinsko sestro. Tov. Pogačnikova je že 25 let v službi zaščite dojenčkov, predšolskih otrok. Dela v šolski polikliniki in otroški posvetovalnici, obiskuje malčke doma, predava o negi dojenčkov, higieni, prvi pomoči itd. Skupaj s tov. Čekovo vodita še otroško posvetovalnico v Zagradu-Pečovniku.

Med nami je še mnogo zaslužnih žena in mater, vendar bi naštevaje imen šlo predaleč. Zgoraj navedene tovarišice naj bodo vsem za zgled in vzor, — domovina pa se jim za njihovo nesebično delo zahvaljuje!

LETO V. ŠTEV. 10 — CENA 6 DIN

Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Tone Maslo. Naslov uredništva: Celje. Titov trg 1. Poštni predal 123. Telefon 7. Čekovni račun št. 620-1-90322-12 pri Narodni banki FLRJ v Celju. Tiska Celjska tiskarna v Celju. Četrtletna naročnina 75, polletna 150, celoletna 300 din. Savinjski vestnik izhaja vsako soboto.

zadeti potrebno. Tako je sklenil upravni odbor in sindikalna podružnica Tovarne lesnih izdelkov in barv Ljubija pri Mozirju dati v ta namen 50 samokolnic, nekaj stolov in barve. Tovarna otroške konfekcije Šoštanj pa bo dala nekaj obleke in otroškega perila v vrednosti 12.000 din in v denarju 8.000 din. Uprava in sindikalna podružnica pri Rudniku lignita Velenje je prispevala v gotovini 250.000 din, prav tako je tudi Tovarna usnja v Šoštanju prispevala 110.000 din, delovni kolektiv bo pa še posebej zbral 50.000 din. Skupno je bilo v našem okraju do sedaj sprejetih obvez za 875.000 din vendar pa to še ni dokončna številka.

Lepo spodbudo pa je dala tudi Splošna kmetijska zadruga v Mozirju, ki bo prispevala 20.000 din in Kmetijska delovna zadruga Šmartno ob Dreti s prispevkom 10.000 din. Nič pa še niso prispevali obrtniki, ki so bili prav tako dobro seznanjeni z akcijo, kakor delovni kolektivi.

Obveze za sprejemajo tudi politične organizacije. Med prvimi je Mestni odbor ZB NOV v Šoštanju sprejel sklep, da prispevajo vsi člani za pomoč Primorski.

Komisija za pomoč Primorski pri Okrjanem odboru OF poziva vsa podjetja in ustanove, splošne kmetijske zadruge in kmetijske delovne zadruge, delovne kolektive in obrtnike, kakor tudi vse člane Osvobodilne fronte, da sledi vzgledu onih podjetij, zadrug in kolektivov, ki so razumeli svojo dolžnost. Utrjujmo enotnost in bratstvo posebno v času, ko je primorsko ljudstvo tako težko prizadeto.

V OKRAJU CELJE-OKOLICA

V okraju Celje-okolica so že številna podjetja, kolektivi in organizacije prislošile na pomoč z denarnimi in drugimi prispevki. Med ostalimi je te dni nakazalo 10.000 din Okrajno gradbeno podjetje Celje-okolica, 20.000 din pa Imeljana komisija v Zalcu. V Tekstilni tovarni št. Pavel so zbrali in poslali tekstilne odpadke v vrednosti 40.000 din, člani delovnega kolektiva pa so sklenili, da bodo darovali zaslužek enega delovnega dne. Rudarji rudnika Laško in obrata Pečovnik so v nedeljo na zelo dolga obiskane in uspešno obnem zboru sindikalne podružnice sklenili, da bodo darovali polovico zaslužka enega delovnega dne. Delavci in uslužbenci — člani sindikalne podružnice zdravilišča Laško so zbrali in nakazali znesek 10.000 din.

BRASLOVSKI FRONTOVCI PRIMORSKIM BRATOM

Hvalevredna je akcija vaških OF odborov v Braslovčah, ki so se na skupni seji pogovorili in določili za vsak odbor po enega odbornika z nabitralno polo. Vsi odborniki in vaščani — kmetje so se klicu za pomoč rade volje odzvali. Že drugi dan so z nabitralnimi polami po vaseh nabrali in odposlali čez 20.000 din. Bil je primer, da je kmet, ki je prispeval 100 din, prišel drugi dan k odborniku OF in dal še 100 din, ker se mu je zdelo, da je prejšnji dan dal premalo. Podobno nabitralno akcijo vršijo frontne organizacije in sindikalna podružnica v št. Pavlu pri Preboldu.

VRANSKO NI POZABILO NA PRIMORSKO

Kmetijska zadruga je priložila 20.000 din. V ponedeljek smo začeli tudi pri nas pobirati prispevke za prizadete kraje v Soški dolini. Šolska mladina z učiteljskim se je prva zaganila in je zbrala okoli 8000 dinarjev. Hvalevredni je prispevek Kmetijske zadruge na Vranskem, ki je v ta namen darovala 20.000 din. Akcija se nadaljuje in upamo, da bomo na Vranskem zbrali lepo vsoto denarja.

Nekateri obrtniki še do danes niso uredili obveznosti do svojih delavcev

Odkar so odpravljene živilske nakaznice in otroške doklade, imajo delavci v obrtniki vedno večje spore glede izplačila nadomestila za živilsko karto, industrijskih bonov, predvsem pa izplačila otroških dokladov. Na prste bi lahko naštetli obrtnike, ki plačujejo svojim delavcem vse tisto kar jim pripada. Velika večina privatnih obrtnikov zelo neredno plačuje delavcem živilske karte in industrijske bone. Izplačevanju otroških dokladov pa se večina obrtnikov brani. Skupščina MLO je se večina obrtnikov zbrala na to vprašanje nemudoma reši. Postavljen je bil tudi predlog, naj bi se pri obrtni zbornici ustanovil skupni fond, iz katerega bi obrtniki črpali te datjave. Tudi naš list je kmalu nato objavil izjavo predsednika Obrtne zbornice, čee da bo zbornica ta vprašanja kmalu uredila.

Kakšno je stanje? Ne moremo reči, da je urejeno. Kot primer, kako krivično se obnašajo posamezni obrtniki napram svojim delavcem, je odnos frizerja Grobelnika, ki svojim trem pomočnikom za mesec januar in februar sploh ni plačal živilske karte in industrijskih bonov, da o otroških dokladah sploh ne govorimo. Čevljarji mojster Zončič ima zaposlenega pomočnika s tremi otroki. Otroških dokladov ne plačuje v red. Ko ga je žena delavca prosila, naj vendar plača otroške doklade, ker otroci študirajo, se je ta nad njo znesel, češ kaj bom jaz tvoje otroke redil. Drug primer poizkusa izkoriščanja delavca je kovač Zobret na Zg. Hudinji. Pri njem je zaposlen njegov polbrat kot pomočnik. Ta je bil poklican konec lanskega leta na oržne vaje. Žena, ki je ostala doma s štirimi otroki, je večkrat šla med tem časom k mojstru, naj ji da nekaj denarja na račun možjeve plače. Toda zaman. Šele po posredovanju oblasti je Zobret izplačal pripadajočo plačo, dočim otroške doklade še dolguje. Zobret tudi ni tega pomočnika nekaj mesecev socialno zavaroval. Zgodil se je primer, da je pomočnik prošil

za bolniški list, katerega mu mojster ni mogel izdati, ker pomočnik ni bil socialno zavarovan. Rekel mu je, naj gre privatno na zdraviljenje, da bo nosil stroške mojster, ali na ilnost tudi to mu je ostal dolžan.

To je le nekoliko poizkusov krsenja predpisov in primerov izkoriščanja človeka, kar pa nikakor ni v čast obrtniškim stanu in je vsako izgovarjanje obrtnikov na pomažkanje predpisov gola fraza. Potrošniki vedo, da so vsi obrtniki brez izjeme dvigali cene svojih uslug in če ne plačujejo delavcem pripadajočih živilskih kart, industrijskih bonov in otroških dokladov, imajo neopravičene dohodke — to je pa kaznivo.

TUDI CELJSKI ŠOFERJI SE ORGANIZIRAJO

Združenje šoferjev in avtomobilnikov LR Slovenije je nekaj mlado društvo, saj je ustanovljeno šele lanske leto v juniju, vendar vzbuja med vsemi, ki jim je namenjeno, mnogo zanimanja. Doslej so ustanovljene močne delovne in organizacijske enice ne samo v Ljubljani, kjer je relativno največ šoferjev, temveč tudi v Kranju, Kamniku, Novem mestu, Domžalah, Brezicah, Ptuj, Murški Soboti, Ljutomeru itd., a na vidiku sta obena zbora v Celju in Mariboru. V Celju pa ustanova skupščina v nedeljo, dne 9. marca 1952 ob 9. uri v dvorani Okrajnega sindikalnega sveta, šlandrov trg 5. Pričakujemo, da ne bo v nedeljo šoferja, ki se te skupščine ne bi udeležili. C.

NAŠIM DOPISNIKOM!

Zadnje dni smo prejeli od naših dopisnikov veliko dopisov, da nam jih zaradi preozko odmerjenega prostora ni bilo mogoče vseh objaviti v tej številki. Objavljene dopise smo morali precej skrajšati. Ostali dopisi pridejo na vrsto prihodnjih. Dopisnike prosimo, da nam oprostijo.

Pa svetu...

POLOŽAJ V EGIPTU

Politični opazovalci v Kairu sodijo, da je prihod Hilali paše na oblast samo še povečal strah pred notranjepolitičnimi trenji. Novo vlado podpirata sedaj samo dve stranki, liberalna in saadistična. Menijo, da namerava predsednik vlade uporabiti odlične metode za uresničitev svoje politike.

V SEVERNI KOREJI SE JE POJAVILA ČRNA KUGA

Predsednik severnokorejske vlade Kim Ir Sen je razglasil izredno stanje v vsej Severni Koreji zaradi epidemije črne kuge. Pogojanja v Pan Mun Jonu so še vedno na mrtvi točki, za kar nosi glavno odgovornost Sovjetska zveza.

FRANCIJA SE VEDNO BREZ VLADE

V Franciji se vladna kriza nadaljuje. Narodni poslanec Antoine Inay je že tretji, ki mu je ponujen mandat za sestavo vlade. Ni se pa še odločil ali sprejme ponujeni mu mandat za sestavo vlade.

SOCIALISTIČNA INTERNACIONALA

je ob mednarodnem prazniku žena objavila proglas, v katerem med drugim opozarja, da je za strah pred novo vojno, ki je zajel ves svet, kriva napadalna politika SZ. SZ naj dokaže svojo voljo za mirom s tem, da brez oklevanja upostavi mir na Koreji, dovolijo svobodne volitve pod mednarodnim nadzorstvom v vsej Nemčiji, podpišejo mirovno pogodbo z Avstrijo ter prenehajo z »živčno« vojno proti Jugoslaviji.

ČASTEN SPREJEM JUGOSLOVANSKI NOVINARSKI DELEGACIJI

je priredilo britansko zunanje ministrstvo. Prisotni so bili predstavniki zunanjega ministrstva ter mnogi britanski novinarji, kakor tudi člani jugoslovanskih predstavništev v Londonu.

POTRES NA JAPONSKEM

Dne 3. t. m. je bil na otoku Hokkaidu na Japonskem močan potres, ki je zahteval okrog 100 smrtnih žrtev.

100 SMRTNIH ŽRTEV IN 200 RANJENIH

je zahtevala železniška nesreča v bližini Rio de Janeira v Braziliji.

V Londonu bodo omejili svobodno gibanje kominformskim diplomatom.

Vojaske sodišče v Atenah je sodilo 29 članom komunistične partije, ki so bili obdolženi vohunstva v korist kominformovskih držav. 8 oseb je bilo obsojenih na smrt, 4 na dosmrtno ječo, 10 pa na časovne kazni od 1 do 20 let. 7 oseb je bilo oproščenih.

Iz Budimpešte je iz dnevnega zavetišča za otroke v industrijskem kombinatu Rakosy v Čepelu izginilo 32 majhnih otrok. Sodijo, da so jih odpeljali v SZ.

73.633 oseb so deportirali neznanokam iz Madžarske.

Razdirač zadruga je prejel zaslužen kazen

Pri okrajnem sodišču v Celju je te dni bila razprava, ki je obravnavala nepravilnosti in Kmetijski delovni zadrugi na Babnem pri Celju, ki je bil se predsednik zadruga Milan Ritonja. Predkaznovan je bil pred časom zaradi poskusnega pobega preko državne meje. Ritonja je dne 20. 1. 1951 iz Babnega pobegnil. Kot predsednik Zadruga je slabo gospodaril. V letu 1950 je ostala na zadrugi travniki večja količina nepokosene krme, ki je propadla, nadalje večja količina repe in korenja. Tako je nastala v zadrugi znatna škoda. Zadrugiški so morali prodati 17 glav živine, kar je bistveno oslabilo živinorejo, ki je ena osnovnih gospodarskih panog KDZ Babno.

Delovne dni posameznim zadruginikom so pisali nekontrolirano in izplačali v letu 1951 prevelike akontacije, kar je imelo za posledico, da se je ob zaključku letnih računov pokazal dolg zadruginikom na preveč izplačanih akontacijah v skupnem znesku 178.000 din. 8 takim delom je Ritonja vzbudil v zadruginikih nezaupanje do zadrugnega gospodarstva. Gospodarstvo pa je vodil tako slabo, da je delovni dan izplačal komaj 15 din, kar je povsem upravičeno imelo za posledico nerazpoloženje zadruginikov do dela in članstva v zadrugi. V prvem polletju 1950 je Ritonja opravil funkcijo blaginika v KDZ Babno, pri tem je opustil vodstvo tekoče evidence nad prometom s kmetijskimi bioni, ki jih je zadruga prejela za prodane proizvode, čeprav je vedel, da je taka evidence prepisana ter da zaradi take opustitve lahko nastane zadrugi škoda.

Milan Ritonja je kot predsednik KDZ Babno, izkoristil svoj položaj, dal blaginiku Antonu Kovčiču nalog za izplačilo delovnih dni za prvo in drugo tromešecje 1950 po koledarju, v kateri pri tem dela proste dneve med delovne dni in približno 40 odstotkov kot odstotek povznanja na povprečni zaslužek posameznega zadruginika. Vse to je storil brez prehodne odobritve zadrugnega upravnega odbora.

V svojem odgovoru je Milan Ritonja priznal krivdo, vendar je še skušal omiliti četi da gre pri tem le za nepravilno poslovanje, ne pa za izpodbijanje zadruga.

Priče so izpovedale, da je bilo stanje po pobegu Ritonje v zadrugi obupno. 20 glavnih v hlevu je bilo v težkem položaju in skoraj brez hrane. Splošno so se ljudje norčevali, da je KDZ Babno Mauthausen za živino. Vsa zadruginika si je sam pisal opravila.

Dr. JOS. TOMINŠEK

osemdesetletnik

Dr. Josip Tomiňsek je 4. marca obhajal svoj osemdeseti rojstni dan, to se pravi, da ima za seboj 60 let javnega dela kot pedagog, pisatelj, urednik in organizator na najrazličnejših področjih.

Rodil se je 1. 1872 trdnemu kmetu Portu na Slatini med Bočno in Gornjim gradom. Od 1. 1884 do 1892 je hodil v gimnazijo v Celju in jo dovršil z bleščečo odliko. Od 1. 1892 do 1896 je študiral v Gradcu in se usposobil za profesorja slovenščine, latinščine in grščine, poleg tega pa je dovršil enoletni kurz za srednješolske učitelje teološke. Še kot študent je poldrugi mesec predaval na celjski gimnaziji, 1. 1896 pa je nastopil službo v Kranju in ostal tu do 1. 1904. L. 1898 je bil promoviran za doktorja filozofije. Leta 1904 je bil na študijskem dopustu v Berlinu za poglobitev klasično filoloških študij, nato pa je šest let učil v Ljubljani na I. drž. gimnaziji. Leta 1910-11 je postal ravnatelj gimnazije v Gorici, najmlajši ravnatelj največjega zavoda v Avstriji s težko nalogo, da ustanovi slovensko in italijansko gimnazijo. L. 1911 je bil premeščen za ravnatelja na gimnazijo v Mariboru in tu ostal v tem svojstvu do upokojitve. L. 1943 se je iz Maribora preselil v Celje, potem ko mu je bomba uničila stanovanje v vso knjižnico in ogromno, dragoceno korespondenco.

Dr. Josip Tomiňsek je mož dela, široko naobrazan in razgledan, neutrujen in neugnan v svojem prizadevanju, da iz bogastva svojega znanja in iz svojih sposobnosti čim več nudi narodu, čigar sin je. Njegovo literarno delo je raztreseno po najrazličnejših revijah in časnikih. Kot mlad profesor je bil vodilni književni kritik pri takrat vodilnih slovenskih revijah v Ljubljanskem Zvonu in Slovanu, saj je napisal v obeh 211 ocen poleg 22

Predavanje prof. Gustava Šiliha o »Vzgoji v družini« bo v Narodnem domu v četrtek 13. marca 1952 ob 19.30 uri. Vse odrasle, zlasti starše opozarjamo na to koristno predavanje in jih vabimo k udeležbi. Vzgoja otrok v družini ni naša zadnja, ampak mnogokrat prva važna zadeva, zato naj vam bo tudi udeležba na predavanju tov. Šiliha naša resna skrb.

daljših člankov. Pisal je pedagoške razprave v Popotniku, Nastavni Vjesnik in Pedagoški Letopis, ki mu je bil osem let sourednik. Njegove razprave je prinašal za razvoj naše znanosti pomembni časopis za zgodovino in narodopisje (ČZNP), Berliner Phil. Wochenschrift in Wiener Studien, v katerih je priobčil del svoje disertacije. Bil je sourednik Gorenjca, Slovenskega Naroda, Mentorja, Zenskega sveta, Zehnchrift f. d. Gymnasien, Oesterr. Alpenzeitung, Wiener Zeitung, Wiener Abendpost, Tagespost, Laibacher Zeitung. V nemških listih je seznanjal Nemce s slovenskimi kulturnimi dogodki in s svojim blistim in spretnim peresom dvigal ugled našega človeka. Izdal je 60 samostojnih publikacij, poleg 868 razprav, člankov, referatov in kritik po revijah in časnikih. Spisal je 9 šolskih knjig (Latinsko in grško slovnico, dve vadnici, Ksenofontovo grško-slovenski slovar) in v 5 zvezkih izdal Izbrane spise dr. J. Mencingerja. Bil je urednik Bleiweisovega zbornika, sourednik Pedagoškega Letopisa in 29 let urednik Planinskega Vestnika. To je samo literarno delo. Poleg tega pa je bil 12 let predsednik znamenite Glasbene Matice, 10 let predsednik Aerokluba v Mariboru, bil poslevoedeči podpredsednik Sablaškega kluba v Mariboru, ustanovitelj Protituberkulozne lige, predsednik Proforskega društva, podpredsednik Zgodovinskega društva, predsednik Gimnazijskega podpornega društva, podpredsednik Proforske samopomoči itd.

Človek se vprašuje, kje je jemal čas in kje moči, da je zdržal bremena, ki ljene delovne dni, kakor se mu je ljubilo. Šele, ko je prišel v zadrugo nov predsednik, se je stanje izboljšalo.

Sodišče je Milanu Ritonji prisodilo 2 leti zapora. Pravična kazen, ki jo je prejel Ritonja, naj bo v spomin vsem, ki bi na kakršen koli način skušali razbijati naše kmečke delovne zadruga.

M. Č.

mu jih je nalogal odgovorni pedagoški poklic, in bremena, ki mu jih je družba naložila povrh zaradi njegove izredne bistrosti in sposobnosti. Na vseh delovnih mestih se je izkazal kot koncilanten, stremiliv, a zmerom ljubezno sodelavec, ki združuje okoli sebe ljudi najrazličnejših značajev in misljenj z najstrožjim življenjskim imperativom: z delom za narod, za njegovo prosveto in njegov razcvet. S ponosom lahko gleda na žetev svojega življenja.

Uredništvo Savinjskega vestnika mu ob visokem življenjskem jubileju iskreno čestita tudi kot svojemu zvestemu sotrudniku. Čeprav mu nemila usoda zadnja leta ni prizanašala z udarci, podpira naš lokalni list z aktualnimi članki s sočno, razborito vsebino. Na mnoga leta!

Še nekaj misli ob komediji

„Življenje je lepo“

Ko smo zapuščali po komediji »Življenje je lepo« gledališko dvorano, smo bili v sebi nemalo zavzeti z razčiščevanjem problematike tega dela, ki je in ni problematika, z vprašanji, ki imajo in nimajo odgovora, z mislimi o kritiki, o ceni in preceni vsega, kar se je pred nami na odru vrstilo. Enotnega, zbranega razpoloženja delo v nas ni ustvarilo. Duhoviti miselni obrati Stefana in Bonaparteja, povprečna ženskost Miki in sproščenost prebivalcev azila so iskali v nas odziva: sozvočja ali zavračanja, priznanja ali obsodbe. Iskali smo pogoje in vzroke nastanka navedenih značajev in jih našli v buržoazni družbi. Ker smo hoteli biti pravični in stvarni, smo se o vsem tem razgovorili s soobiskovalci in prečitali ugotovitve tov. T. O. v zadnji številki Savinjskega vestnika. Mnogo resnice je v njih, a niso odgovor na vprašanje: Čemu služi ta komedija, ki je »optimistična«? Kakšen je njen pravi obraz? Ali je kaj več nego zbirka življenjskih epizod, ki se premočrtno vrste pri ljudeh brez dela, ciljev, naporov volje, a željnih užikov brez žrtvovanja? Ali moramo res pritrditi avtorju, da je tako življenje lepo? Ali ni v tej za lase privlečeni pritrditvi avtorju še ponovna moralna kapitulacija publike pred vse-mogočnostjo »usode« in »sreče«, ki jo kuje vladajoča buržoazija?

Ko smo prečitali v 5. številki Gledališkega lista sestavek režiserke Djurdice Flere, se z nekaterimi dejstvi nismo mogli strinjati ob ugotovitvi, da nam na navedena vprašanja ne odgovarja. Sestavek ima zaključek v logiki, ki se pri nas ne poučuje.

Tolaj za dejstvo, da tudi francoska kritika dolgo časa ni bila na jasnem glede odnosa do svojih Achardovih iger. Torej je dal pisec mnogih komedij, Francoz Achard tudi francoskim kritikom misliti in tuhtati. Achard si je ob taki dalje časa trajajoči miselni zaposlitvi kritikov pridobil priznanje in sloves satirika. Ali bo tudi nas pridobila navidezna sočnost se Achardove komedije, ki se konča s tretjim dejanjem, a bi se z njim ravno tako lahko začela in končala s šestim ali sedmim dejanjem?

Tov. T. O. analizira komedijo in njene značaje kot jih vidimo na odru brez povezanosti s pogoji njihovega nastanka v družbi in pisatelju. Z opustitvijo te vezi njene vsebine je sam zapahnil dohod k zavestnemu dojetju njenih tendenc in perspektiv. Le-te so v buržoazni družbi mnogokrat spretno maskirane, celo namenoma zanižane, da sigurne preprečijo kritičnost pri sprejemanju dela in lahko še bolj učinkujejo na prostodušnega gledalca. Da služi vse to interesom vladajoče buržoazije je samo po sebi umljivo.

Dne 6. marca 1942 so nacistični okupatorji v Mariboru umorili medicina Ivana Röcka, voditelja šoštanske revolucionarne mladine. Bil je ožji sodelavec tovarišev: Kidriča, bratov Krajgerjev, Lidije Sentjurčeve itd., s katerimi so ga družila revolucionarna dejanja in zapori ter globoka predanost delavskemu pokretu.

Trnjeva je bila pot tega idealnega borca — upornika. Za svoje velike cilje, za pravico delovnega človeka ni poznal ovir. Ze kot otrok je izgubil očeta in je zgodaj okusil vso trdost življenja. Preromal je tisto grenko pot, ki je bila delež slehernega siromašnega študenta. Nikoli in nikjer pa se ni hotel udinjati za ceno predanosti socialnemu pokretu. Slovenjgraški, celjski in ljubljanski zapori, zloglasna Bileća — vse to ga je spremljalo vsa leta.

Bil je duša komunističnega gibanja med šoštansko in šaleško mladino, ki se je zbirala pri njegovi materi v podstrešnem stanovanju. Tam je sejal s klenimi besedami v srca delavske in dijaške mladine in tako je zrasla kljub nekoč precej nemčurškemu šoštanju četa hrabre, narodnostno zavedne mladine, ki je bila globoko predana socialnemu delavskemu pokretu. V vrstah teh mladih komunistov se je izoblikoval tudi naš partizanski pesnik »Kajuh«. Medicinac Ivan Röck je skupno z brati Mravljaki usmeril in utrjeval stopinje in poglede v svet mlademu pesniku!

Po razpadu države leta 1941 je odšel takoj v ilegalo, delal, organiziral in vzpodbujal je k uporabi povsod, kjerkoli je hodil. Za njim je okupator izdal tiralico, zato je v akcijah spreminjal svojo zunanost. Pri izvršitvi neke akcije ga je v Celju prepoznala šoštanska nemčurka in izdala. V celjskem in mariborskem zaporu so ga najzibrajnejši gestapovski tringovi več mesecev zasiljevali, trpinčili in mučili. Ivan Röck je molčal...! V celici je med tovariši utrjeval ideje bratstva in dajal pogum in vero v ljudsko pravico in svobodo.

„NAVADEN ČLOVEK“

v Novi cerkvi

V nedeljo, dne 17. februarja, je kulturno-umetniško društvo v Novi cerkvi pri Celju igralo Nusičeve veselice »Navaden človek«. S to igro se tamošnji igralci niso prvič predstavili svojemu hvalnemu občinstvu, pač pa so vsi njihovi dosedanja igralski nastopi ostali zapisani le v spominu samih Novocerčanov. Toda zaradi primerjave z drugimi amaterskimi družinami v okolici in mestu, pa je vredno zapisati, da v repertoarju novocerčevke igralne družine od osvoboditve naprej prevladujejo vredna ljudskovzgojna dramska dela, med njimi »Rastgancje«, »Hlapec«, »Gospa ministrice« itd.

Igro so uprizorili na malem šolskem odru v tamošnji osnovni šoli. Delavni igralci in organizatorji si obetajo še več uspeha na novem in primernejšem odru, ki ga pričakujejo ali v svojem združenem ali gasilskem domu, pa tudi ob večjem sodelovanju mladine, ki je resda prednjačila v dvoranici, manjša pa je ujeta audeba pri aktivnem ljudsko-prosvetnem udeleževanju.

»Navadnega človeka« je po nekoliko uspešnih režijah zasnoval in postavil po knjižni izdaji LPS sopet pozitivni režiser Oton Samec. Igra je kljub piling materialnim sredstvom uspeša in pri gledalcih, v priznanje sodelujočim, naletela na navdušen sprejem.

Življenjska pot oseb v komediji je v njej prikazana izolirano, brez vzrokov, ki so v buržoazni družbi. Edino strahnik nekoliko očitneje predstavlja buržoazno oblast, ki se je sicer umaknila s svojo odgovornostjo za nedogodnost pojmov usode in sreče. Buržoazna ureditev družbe, v kateri se komedija dogaja, ni nikjer naznačena kritično. O vsem mogočem in nemogočem govore osebe v komediji, le družbe in njene ureditve se nobena ne dotakne. S tem je komedija dobila izrazit apolitichen značaj in vrši najboljšo demoralizacijo sil, ki bi se sicer lahko usmerjale v borbo proti izkoriščevalski buržoaziji. Vsa razredno zaveden buržu je moral biti te komedije vesel, saj mu podaljšuje dobo brezskrbnega izkoriščanja in vladanja. Vsa zaveden proletarec pa obžaluje, da gledajo ljudje na odru značaje, ki so razredno nezavedni, ki se izgubljajo v praznem teoretiziranju in nimajo ciljev, volje, ne borbenosti in ne smisla za razredno borbo. Tudi nam je žal, da gledamo na celjskem odru take prizore, ne da bi nas Gledališki list opozoril na njihovo buržoazno tendenčnost, življenjsko zlaganost in varajočo duhovitost.

V komediji so popolnoma odstranjene vse možnosti nastajanja: družbene in razredne zavesti, borbe proti vladajočemu razredu, spoznanja lastne izkoriščanosti, spoznanja krivice kapitalistične družbene ureditve in spoznanja zgrešenih nazorov in idej, ki jih propagira buržoazija. V navedenem je bistvenost problemov, ki so resnični pri nastopajočih osebah. To bistveno, istočasno družbeno in stvarno osebno problematiko pisatelj popolnoma zamolči. Raje nas neudumljeno seznanja z lepotami življenja, ki niha med »usodo« in »srečo«.

Čim bolj je človek od družbe, tem bolj se mu stopnjuje in sestavlja njegova osebna nerazrešenost. Delo vključuje najprimernejše posameznika v družbo. Ker osebe v komediji nimajo zaposlitve, nimajo moralne povezanosti s celotno družbo, a imajo pestrost in »bogastvo« osebne nerazrešenosti. To osebno nerazrešenost nam Achard razkazuje v več inčah, a mnogo bolj bi nas zadovoljil, če bi nas povedel k njeni razrešitvi v delu ali borbi. To pa bi ne bilo več tako v skladu z interesi vladajočega razreda buržoazije, kot je sedanja osebna problematika, ki ji gospodarita mesto razredne zavesti in iz nje izvirajoče borbenosti »usoda« in »sreča«. Tega poguma tudi Achard nima, zaradi česar ne bomo pri njem več iskali del za uprizoritve na našem odru.

Siv.

...in doma

MARŠAL TITO O VPRAŠANJU TRŽAŠKEGA OZEMLJA

Maršal Tito je z ozirom na inozemsko časopisje, predvsem italijansko, ki komentira De Gasperijevo izjavo o Trstu na konferenci v Lizboni, zunanepolitičnemu uredniku Tanjuga izjavil med drugim, da je bila vlada FLRJ vedno proti temu, da bi vprašanje STO reševali in Italijo in Jugoslavijo na podlagi kakršne koli trgovine. To še posebno ne v škodo slovenskega življa na tem ozemlju. Zelja naše vlade je, da bi se to vprašanje rešilo med Jugoslavijo in Italijo na način, ki bi bil za obe strani pravičen.

Vlada FLRJ je v želji, da bi prišli do pozitivnih uspehov glede rešitve vprašanja STO, vnovič proučila vprašanje ustanovitve Svobodnega tržaškega ozemlja in ugotovila, da bi se na podlagi medsebojnega sporazuma med Jugoslavijo in Italijo lahko našla rešitev v okviru mirovne pogodbe s to razliko, da bi bila ustanovitev STO posledica sporazuma med obema državama z vsemi popravki mirovne pogodbe o vprašanju STO, ki bi jih tak sporazum neogibno zahteval. To se nanaša predvsem na vprašanje guvernerja, ki bi ga po naši zamisli zamenjaval vsaka tri leta Italija in Jugoslavija.

Iz intervjuja De Gasperi je razvidno, da odklanjajo tak predlog in da italijanska vlada vnovič postavlja kot podlago za rešitev vprašanja STO tristransko deklaracijo.

SE 45 MILIJONOV DOLARJEV

bo prejela Jugoslavija na račun ekonomske pomoči od ZDA, Velike Britanije in Francije.

V PAPIRNICI V RADEČAH

so izboljšali tehnološki proces za proizvodnjo teleprinterke papirja in azbestnega papirja in azbestnega filtra. Izdelujejo tudi fotopapir.

Britanska vlada je naši vladi izrazila sožalje za številne človeške žrtve in velikansko škodo, ki so jo povzročili snežni zameti in plazovi v Slovenji.

Nove pošne znamke po 2 in 8 dinarjev je dala v promet direkcija pošte FLRJ.

Tretje oceansko ladjo »Učka« bodo na Reki splovili 1. maja.

Kulturno-prosvetno delo V DOBRNI

Vse kulturno-prosvetno delo v Dobrni se odigrava okrog SKUD »Kajuh«. To društvo je imelo do letne skupščine, ki se je vršila decembra 1951 38 aktivnih članov. Po skupščini letne skupščine, ki so se realizirali, se je število članov povečalo na 67. Največji uspeh društva je bil ustanovitev mladinske sekcije. Ta sekcija je ob enem ustanovila novo sekcijo, in sicer folklorno skupino, ki šteje 12 članov in je prvič nastopila z velikim uspehom ob priliki Prireditve proslave. V mesecu marca bodo ustanovili lutkovno gledališče. Pevski zbor se je povečal za 10 članov in bo imel po sklepih odbora v letošnjem letu najmanj šest samostojnih koncertov in ravno toliko gostovanj. Igralska družina bo nastopila tri igrice. Prva od teh se bo igrala konec marca tega leta. Ljudska univerza si je vzela v svoj plan mesečno eno predavanje, kar se je do sedaj tudi izvedlo. Obe predavanji v letošnjem letu sta bili dobro obiskani. Pri teh uspehih imamo pa tudi negativne strani. V prvi vrsti je društvo opazilo, da je v igralski skupini premalo nastopov kmečka mladina in širša okolica Dobrne. Ta napaka se mora v teku dveh mesecev odpraviti, da se pravilnim individualnim delom na terenu pritegnejo do mladine v našo igralsko skupino. Druga stvar, je ugotovitev naše knjižnice. Z dogovorom krajevne ljudske odbora v Dobrni bomo dobili še v tem mesecu odgovarjajoči prostor za našo knjižnico, ki se bo potem takoj dosledno in postopoma urejevala.

SPOMINU IVANA RÖCKA (BIBA)

Ob 10 letnici njegove smrti

dine, ki je bila globoko predana socialnemu delavskemu pokretu. V vrstah teh mladih komunistov se je izoblikoval tudi naš partizanski pesnik »Kajuh«. Medicinac Ivan Röck je skupno z brati Mravljaki usmeril in utrjeval stopinje in poglede v svet mlademu pesniku!

Po razpadu države leta 1941 je odšel takoj v ilegalo, delal, organiziral in vzpodbujal je k uporabi povsod, kjerkoli je hodil. Za njim je okupator izdal tiralico, zato je v akcijah spreminjal svojo zunanost. Pri izvršitvi neke akcije ga je v Celju prepoznala šoštanska nemčurka in izdala. V celjskem in mariborskem zaporu so ga najzibrajnejši gestapovski tringovi več mesecev zasiljevali, trpinčili in mučili. Ivan Röck je molčal...! V celici je med tovariši utrjeval ideje bratstva in dajal pogum in vero v ljudsko pravico in svobodo.

Pogumno in smelo je 6. marca 1942 na dvorišču mariborske jetnišnice poslednjič zamahnil v pozdrav tovarišem in junakom padel... Padel je glavni iz čete šoštanske revolucionarne mladine!

V teku štiriletne osvobodilne borbe so njemu sledili skoro vsi ostali. Padel je Pejovnik, Puc, Koren, Novak, Muhovec, Vrabčič, Vrečko, Mlakar in drugi. Na zelenem Pohorju je padel Mrož. Dr. Mravljak Dušan, borec slavne pohorske čete, zaman iščemo smehljajoči obraz njegovega brata Boža, ni več. Destovnika — pesnika Kajuh! Umirali so herojsko kot talci, umirali junakom kot borci! Vse te junake je družila v smrti veličina ideje za katero so se borili, večno jih družijo besede pesnika Kajuha: »za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti!«

Te dni ko bodo naše žene praznovale tudi svoj praznik 8. marec bodo z mislijo hvalnosti počastile tudi matere, ki so s svojim otrokom poleg materinske ljubezni bile tudi sorker in jih podpirale v njihovem revolucionarnem delu. Ena izmed njih je tudi sivilasa Röčkova mama, ki jo je že pred leti Partija sprejela v svoje vrste. Tam v podstrešni Ivanovi sobi bo te dni stala pred njegovo sliko in v njeni duši bodo vstajali spomini lepi... in grenki, ki se bodo zili v sedanjost in ji šepetali, »Tvoj sin ni umrl zaman!«

OB PETSTOLETNICI MESTA CELJA

Celjska bolnišnica z vseh strani

Sitno rad bi na kratko, da bi koga ne utrudil, prikazal prečo problematično celjske bolnišnice. Dvomim pa, da bo šlo. Problem, ki je preveč. Vsi skupaj pa tvorijo kompleks, ki je organsko povezan. Z rešitvijo enega problema pa ni mogoče rešiti celoten problem kompleksa.

Preveč problematične pravim zato, ker zahteva odločne rešitve in odločne sodelovanje vseh na poslovanju zavoda zainteresiranih forumov. Po drugi strani, pa tudi zaradi tega, da bi bolniki in prebivalstvo, ki gravitira na celjske bolnišnice bili informirani ter v pravilni luči gledali trud bolniškega posla in upoštevati, čeprav težko, težave s katerimi se bori.

Težko je s celjsko bolnišnico. Lahko jo brez srčnosti primerjamo z nedonosenim detetom od katerega zahtevamo storitve odraslega. Nelogični objekti čakajo svojega mojstra in ali propadajo izpostavljeni vremenskim nepravilnostim, služijo vrahom za rešitve, ali pa surovo dograjeni obkrožajo iluzije bolnikov in zdravnikov o tem, kako bi bilo, če bi bilo.

Če nismo preveč tankovestni, si lahko celo začetvimo s novim vprašanjem, če bolnišnica v takem stanju v kakršnem je, v polnem pomenu besede, gledano skozi prizmo prihodnosti medicine 20. stoletja, sploh lahko služi svojem namenu. Preveč tankovestni, pravim zato, ker če gledamo s stališča obdobja med prvo in drugo svetovno vojno je zavod kar dober ter uspešni terapije imenitni. Toda mi živimo, za božjo voljo, v drugi polovici 20. stoletja, kjer so zahteve ljudi precej drugačne, živimo v socialistični ljudski državi kjer je in naj bo skrb za delovnega človeka pravična. Po drugi strani nam pa tudi s stališča gospodarstvenosti ne more biti vseeno, če se proces zdravljenja zavleče in normalnih dveh na šest ali celo osem tednov, ker so bolniki delovni ljudje, ki so zaradi pomanjkanja prostora predčasno odpušteni, da se potem po nepotrebnem vračajo na »reparaturo«, ki ni prijetna ne za zdravnika, ne za pacienta in ne izključuje neopopravljive škode za bolnika.

Celje se je kot industrijsko središče naglo razvijalo in s tem, posebno sedaj. Geografsko to nikogar ne moti. Vendar ne more nihče trditi, rad bi ga poznal, ki to trdi, da to ne moti bolnišnice, ki je bila zgrajena 1896, k čemu ustrežajočimi razmerami, s kapaciteto 140 postelj, katerim je bilo v stari Jugoslaviji z dograditvijo ginekološko-porodniškega oddelka in adaptacijo oddelka za ušesa in grlo dodanih 250 postelj. In »mislis je zelo skromno rečeno.

Poleg vsega so še pa arhaični pomožni objekti, kot kuhinja, pralnica, delavnice datirani iz K. u. K. časov torej zgrajeni za kapaciteto 140 postelj. Torej niti za staro jugoslovanskih 400, še manj za sedanjih 600 in še veliko manj za 900 postelj najboljše bodočnosti (sem optimist). Ti pomožni objekti, da ne upoštevamo delovnih prostorov kot operacijskih sob, mavčarne, laboratorija pa predstavlja odnošje celjskega zavoda. In to kaksno ozko grlo, ki nujno zahteva energičnega kirurškega posega. No, o tem pozneje.

Dejstvo je, da je sprejem bolnikov iz predvojnih standardnih letnih ca. 6000 po svobodni takole rastle:

1945	1946	1947	1948	1949	1950
7.000	11.800	15.500	17.700	23.000	27.000

Z sedanjim stalem je bil izgleda dosežen povojni standardni sprejem, ki odgovarja potrebni in le neznatno varira kot so pokazala sedajna leta. Kaj je vzrok temu rapidnemu porastu?

Gotovno ni bilo pred vojno manj bolnih kot danes. Ta trditve bi pomenila za vsakega, ki ima kolikšaj spomina in živi več kot 20 let, absurd. Verjetno, kaj, gotovo, je bilo več bolnih.

Varek leži drugje. Terapija in diagnostiranje sta napravila po drugi svetovni vojni silen skok. Po vrhu se je pa tudi mentalna ljudje zelo spremenila, ter ne gledajo več na bolnišnico z nezaupanjem, kot na prebivališče tistih, ki se niso za presekuro in sil tistih, ki si ne morejo privoščiti edinega zdravnika. Tudi vsa obala obliži to k temu gledanju, oziroma zaupanju, v nekajni meri pripomogla. V stari Jugoslaviji je bolnišnica rekrutirala svoje paciente iz tistih vrst, kjer je bil kirurški poseg nujen, oziroma kjer je terapija presegla moči domačega zdravnika in kot omenjeno iz tistih, ki si domačega zdravnika niso mogli sami plačati in jim je zaradi nemogočih socialnih razmer služila bolnišnica kot zadnje zatočišče. Posebno draščen primer je nudil socialistični sestav bolnikov ginekološko-porodniškega oddelka. Toda tudi na drugih oddelkih ni bila sila bistveno drugačna.

Danes pa terapija in diagnostiranje zahteva takšne tehnične pripomočke kot laboratorije, rentgen, bronhoskope, sistoskope, itd., ki presegaajo zmogljivost privatne prakse. Brez teh pripomočkov si sodobnega diagnostiranja danes ne moremo predstavljati, katero je pa bilo prej ne samo v privatni praksi »domačega« zdravnika ampak celo v bolnišnicah tretjega reda navezano zgolj na videlo, slušno in tipne simptome.

Da, dediščina stare Jugoslavije je bila njej podobna. Če bi bilo to vprašanje muzeja bi To je bilo v avgustu. Že v začetku spomladi, ob velikonočnih praznikih 23. in 29. marca 1937, so se pripetile usodno množične snežnoplazovne nevihte. Zapadlo je povsod nad dva metra snega in so se plazovi udarili, kjer še nikoli prej, celo n. pr. na pohlevnem vinorodnem Urbanovem hribu pri Mariboru. Pod severno steno Storiča je zadušilo devet smučarjev iz Trbiča, preveč zaupljivih in nepredvidnih; družbo petih oseb, ki se je z Okrešlja vračala v dolino, je nasilno zajel suhi plaz, eno tovarišico so šele drugi dan izkopal mrtvo; v Jezerski dolini je podsolu šest planincev, eden se je hitro odmotal in je rešil druge; na večini proti sedlu Vršču je skupina smučarjev previdno stopala v razdaljah in se je rešila iz plazov, ki jo je dosegel; prav tako se je družba, ki se je vračala s Pece, na planem pod kočo skrbno ognila v stran, a je kljub temu plaz zadel in enega zagrabil, a ta je spretno jadral s plazom in se ujel za drevo, značilen primer prisotnosti duha! — Tako katastrofalnega dne naše planinstvo dotlej ni poznalo, in to v času izven zime. V snežni zimski dobi so plazovi mogoči ob ugodnih okoliščinah povsod, tudi tam, kjer jih še »nikoli« niso opazovali; to se je zgodilo pred štiridesetimi leti, ko je plaz razrušil prvo Aljažovo kočo, in 18. jan. 1950 na likretu pod Koroško.

Ne žali se na belo smrt, nikar se tudi ne žali z njo. Ne zaganjaj se ne preudarno v njeno območje, ampak bodi udarnik v pripravi za varno bivanje v njem. Če slušiš, da pride v kraje, kjer je n. pr. opasnost plazov, ne pomišljaj se vzeti s seboj vsaj varnostno vrstico. V večji družbi naj nosi vsaj eden sondo ter eden priročno lopato, n. pr. tako, kakršno so nekaj nosili skavti; kajti večina ima je od kraja nesreče daleč do reševalcev, a soproizadeti ne morejo kaj prida odkopavati z golimi rokami. Reševalna služba je zdaj res splošno in obširno, načrtno in podrobno, v teoriji in praksi organizirana, kakor še nikoli, in se bo izpopolnjevala zlasti, kadar ji bo na razpolago dovolj in moderne naprave; toda dokler ona ne dospe na lice mesta, si mora planinec, alpinist pomagati sam, v brezopojnem tovarištvu z bližnjimi drugimi — to je naravna potreba in dolžnost.

Za slovo se zamislimo v krasoto naših slovenskih planin, ne samo za nas najplešjih na Zemlji, in pozovimo ter ponovno opomnimo budne in burne člane vedno naraščajočega planinskega mnoštva: Rajsko krasno so naše planine ravno v snežni zimski belini, a hodi to krasoto uživati le skrbno pripravljen. Umakni pa se jim, kadar preteti tvoji objektivnosti ali drznosti. Najbolj hraber je, kdor premaga nagonko — sebe. (Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

(Konec)

FIZKULTURA

Na Celjski koči je bilo krasno

Tako se izjavljali tekmovalci in organizatorji III. smučarskega prvenstva grafičarjev Jugoslavije v soboto 1. in nedeljo 2. marca ob priliki zanimivih tekmovalnih smučarjev iz Zagreba, Ljubljane, Maribora in Celja.

Tekmovanje, ki je bilo vseskozi odlično pripravljeno in organizirano, celjskemu aktivu, ki je vso organizacijo prevzel, ni povzročilo nobenih težav. Vsekakor je pa izredno javno zahvalo članom Atletskega društva »Kladivar«² Zdravcu, Polnaku, Gradniku, Jugu in Verderberju, ki so s svojim poštenim delom in izkušnjami grafičarjem v mnogem pomagali v bresih in izvedbi.

V soboto 1. marca ob 9. uri je s otvoritvenim tekmovalnim delom na smučeh tekmovali 3 km bil pričetek vseskozi zanimivega tekmovalnega dne. Čeprav niso povzročili dovolj obilne tehnike znanja, so se razgledovali na to progo in vso prišlo v cilj. Tekmovalo je 11 članov in zmagala Zora Zvonka (Slovenija I.) s časom 18.31.0; 2. Sojat Anika (Hrvaška); 3. Črepiček Lea (Slovenija II.).

Takoj po tem tekmovalnem je bil na standardni progi slalom za člane in mladince (23 tekmovalcev). Pri članih je ekipa Slovenija I. slavila trikratno zmago, saj so njeni člani zasedli prva tri mesta in sicer: Suhar Jože s časom 1.20; 2. Kogovč Anton s časom 1.25.6 in 3. Šifer Niko s časom 1.33.0. Pri mladincih (20 tekmovalcev), ki so tekmovali na isti progi kakor člani, pa je bila ekipa Slovenije II. v premoči in je razen prvega mesta zasedla vsa mesta do 6. mesta. 1. Ramovi Rudi (Slovenija I.) s časom 2.08.4; 2. Vračun Drago (Slovenija II.) 2.13.8 in tretji Kostomaj Tone 2.42.6.

Popoldne je bila na vrsti disciplina smuk. Pri članih (23 tekmovalcev) je ponovno zmagal član ekipe Slovenija I. Suhar Jože s časom 1.45.8; 2. Pogorčnik Boris (Hrvaška) 1.53.3 in tretji Kogovč Anton (Slovenija I.) 1.55.8. Mladinci (11 tekmovalcev) so tekmovali na isti progi in so mladinci ekipe Slovenija II. osvojili prva tri mesta in sicer:

1. Podgorelec Jože 2.18.5; 2. Vračun Drago 2.32.6 in 3. Kostomaj Tone 3.45.6. Takoj po tem smuku so tekmovali članice (11 tekmovalk) na krajši progi ter se uvrstile takole: 1. Zora Zvonka 0.18.31 (Slovenija I.); Sojat Anika (Hrvaška) 0.24.02 in 3. Črepiček Lea (Slovenija II.) 0.24.14.

Tako je bilo stanje po prvem dnevu tekmovalnega Slovenija I. 63 točk, Slovenija II. 63 točk. Republika Hrvaška v ekipnem tekmovalju ni sodelovala.

V nedeljo 2. marca se je nadaljevalo tekmovalje s teki na 10 km za člane in 5 km za mladince.

Tek člani (10 tekmovalcev): 1. Doršič Franjo (Hrvaška) 0.46.26.2; 2. Ciglar Milan (Slovenija II.) 0.54.29.5 in tretji Željč Matija (Hrvaška) 0.55.29.1. Pri mladincih, kjer je nastopilo 9 tekmovalcev, je zmagal Ramovi Rudi (Slovenija I.) 0.31.45.2; 2. Knez Jože (Slovenija II.) 0.33.54.2 in 3. Kostomaj Tone (Slovenija II.) 0.34.34.0.

Točke Slovenija I. 81 točk, Slovenija II. 87 točk.

Zastopnik ministra tov. Fajfarja in predsednik republiškega odbora tov. Juraj Jože je ob zaključku tekmovalja in razdelitvi lepih praktičnih nagrad izrazil zahvalo prireditelju za izredno dobro organizacijo ter izročil zmagovalni ekipi Slovenija II. (Celje-Maribor) krasen prehodni pokal, dar ministra Toneta Fajfarja.

TELOVADNO DRUŠTVO »PARTIZAN« CELJE-MESTO

Imelo pred kratkim svojo letno skupščino. Drustvo je začelo v preteklem letu v krizo. Poročila upravnega odbora niso bila nič razveseljiva. Številčno stanje posameznih oddelkov ni zadovoljivo. Za telovadbo ima društvo na razpolago najlepše telovadnice in tudi letno telovadišče, katerega bo treba še urediti. Društveno delo se bo moralo poživeti, saj so zato dani vsi pogoji. Pomoč bodo morale nuditi društvo ostale množične organizacije, ker le tako je upati na uspeh.

Ali se bo kvaliteta slovenskega nogometa v letošnjem letu dvignila?

Kvaliteta slovenskega nogometa je v zadnjem času na zelo nizki stopnji. To nismo opazili samo iz kritike raznih člankov v dnevnem ter športnem časopisu, temveč tudi na tekмах članov slovenske lige v Celju. Slovenska športna javnost je zainteresirana na tem, da tudi Slovenci na nogometnem polju dosegajo prav tako lepe uspehe, kakor jih dosegajo nogometaši v ostalih republikah, kjer je nogometno znanje na precej višji stopnji kot pri nas.

Nas celjski predstavnik v prvi slovenski ligi v minulem letu nikakor ni zadovoljil nogometno publiko, ki je razočarana zapuščala igrišče ter sorazmerno s padcem kvalitete prihajala v vedno manjšem številu na tekme. Kladivar je zadovoljil samo v dveh in to prijateljskih tekmah in sicer proti Rudarju in Lokomotivi na Skalni kleti, v obeh neodločeno z 2:2. V ostalih tekmah je pokazal samo na momente lepo igranje, drugače pa je igral zelo slabo in samo zahvaljujoč prav ta-

ko slabi kvaliteti ostalih slovenskih ligas je zasedel nepričakovano tretje mesto, samo dve točki za prvako Slovenije Korotanom. Isto lahko trdimo o ostalih klubih, ki prav tako v Celju niso pokazali ničesar in se je na teh tekmah videl le slab nogomet. Pomankanje trenerjev in to dobrih, strofjanja z močnejšimi klubi iz ostalih republik ter izostanka sta privedla do tega, da se kvaliteta ni mogla dvigniti, nasprotno se znižuje, ki je vladalo pri igralcih, je pričelo padati. In s to dediščino smo zaključili lansko leto!

Izgleda, da nogometnim klubom le ni vseeno, da igrajo tako slab nogomet. Letošnja slovenska liga, ki bo štela deset članov, se bo sestavljala iz priložnih enakovrednih, enake kvalitete, posebno poživljeno bo z vstopom Slove, ter verjetno Rudarja, v kolikor mu ne bo uspelo priti nazaj v drugo zvezno ligo. Zato je želja skoraj vsakega slovenskega ligasa, da se plašira čim bolj. Slovenski klubi so na lovu za trenerji, skušajo dvigniti tehnično znanje svojih igralcev, uvesti sistem igre ter prikazati gledalcem precej več znanja, kakor so ga bili vajeni gledati zadnja leta.

Počakajmo še samo dva meseca, slovensko prvenstvo se bo takrat pričelo in imeli bomo priložnost prebrati se v prvih igrah, kateri klub je vzel resneje prvenstveno tekmovalje in kako je izkoristil dvomesečni zimski odmor.

B. V.

Gibanje prebivalstva v Celju

Od 25. 2. do 3. 3. 1952 se je rodilo 9 dekčkov in 12 deklic.

Poročili so se:

Namestence Kos Zvonimir in namestnica Thaler Pavla, oba iz Celja; kurjač Sekirnik Matej in šivilja Milinarič Marija, oba iz Celja.

Umrli so:

Gospodinja Gajšek Ivanka, stara 41 let iz Celja; upokojenka Rant Marija, stara 89 let iz Celja; posestnik Knez Franc, star 52 let iz Lož pri Bimskih toplicah; krovec Šariha Martin, star 51 let iz Vrštanja; rentnik Hlebec Stanko, star 46 let iz Celja; otrok Koren Helena, stara 3 mesece iz Celja; oskrbovanec Dolenc Franc, star 85 let iz Celja; dijakinja Dobovnik Slavica, stara 14 let iz Tepanja pri Slov. Konjicah; gospodinja Lazič Ana, stara 43 let iz Slov. Konjic; otrok Zajec Zvonko, star 2 meseca iz Njivje pri Radečah in gospodinja Hladnik Marija, stara 79 let iz Celja.

V CELJE-OKOLICI

V času od 18. do 23. februarja se je rodilo 7 dekčkov in 5 deklic.

Otroške doklade so namenjene za oskrbo otrok, ne pa za pijačo

Otroške doklade so namenjene za oskrbo otrok. Imamo pa primere, ko starši, predvsem očete, dvigajo pri podjetjih s plačo tudi otroške doklade, a jih ne uporabljajo za otroke, temveč zase — za pijačo.

Znidar Jakob, zaposlen pri Betonu, ima sina, ki se uči ključavničarske obrti. Vajenec je slabo oblečen in zaradi slabih čevljev to zimo že večkrat ni prišel na delo. Oče, ki redno prejema otroške doklade za njega, mu še ni ničesar kupil. Kakor pravijo, ga je videti večkrat v gostilni. Tudi gozdni delavec Ivanko Stefan iz Rogatca zapravlja otroške doklade. Ko ga je žena opozorila, da se otroka, za katere prejema otroške doklade, učita, je mož zagodrnjal, češ pa naj pustita šolo in učenje.

Se bolj nečestovsko je v svojo družino napravil nameščenec Leskovšek Jože. V Celju se je zaposlil lani novembra in v podjetju dvignil otroške doklade za dva otroka za mesec november in december. Žena, ki živi nekje na Hrvaškem s tremi otroki — enega je torej mož zatajil — se je obrnila na Inšpekcijo dela s prošnjo, naj podjetje izplačuje otroške doklade njej, ker mož vse otroške doklade zapravlja, družino pa pusti v revščini.

Ce že starši zapravlja otroške doklade in s tem uničujejo svojo družino, jim tega skupnost pač ne more dovoliti. Sindikati in OF naj vsako zlorabo prijavi bodisi podjetju ali oblastem. Otroške doklade naj dobi tisti, ki otroke dejansko preskrbuje.

V LASKEM SO IZVOLILI

OBČINSKI ODBOR OSVOBODILNE FRONTE

V preteklem tednu smo imeli tudi v Laskem občni zbor Fronte, na katerem smo izvolili občinski odbor OF. Občinski odbor OF Laško bo obsegal poleg dosedanjega področja MO OF še teritorij sedanjih KLO Marjagradec, Rificogozd-Ojstvo in delno tudi področje sedanjega KLO Sv. Lenart nad Laskom.

Prvo kar je presenetilo marsikoga, je bila izredno številna udeležba, saj je bila kinodvorana polno zasedena. K taki udeležbi je nedvomno pripomogel tudi novi način obveščanja.

Uvodoma je podal poročilo o delu dosedanjega predsednika MOOF tov. Grosar Rudi. Poročilo je bilo kratko in jedrnat. Osvetlil je vsa važna vprašanja brez nepotrebnega podurjanja nebitnih reči. V poročilu smo pogrešali le še vsaj kratko oznako delovanja nekaterih važnejših društev kot n. pr. o TD Laško. Umestno in potrebno bi bilo tudi povaliti posameznike, ki so sodelovali pri organizaciji ZB NOV, ki je dosegla poleg SKUD in AFŽ največje uspehe v zadnjem obdobju v Laskem.

Same volitve v občinski odbor OF Laško pa so potekale preveč labilno, kar je verjetno tudi zaviralo večjo aktivnost občnega zbora v diskusiji po poročilih. Še vse preveč se držimo preživelih, okostnelih metod, ki nimajo ničesar skupnega z demokratizacijo našega družbenega življenja. Zatorej več kritičnosti in resneje vsebine in manj navideznosti in formalnosti.

Na občnem zboru so načeli več važnih vprašanj. Sklenili so, da bodo ustanovili mladinski pevski zbor, da bodo bolj redno obiskovali predavanja Ljudske univerze in uredili otroško igrišče. Na pobudo AFŽ so izvolili iniciativni odbor Društva prijateljev mladine, katerega predsednik je drž. mojster tov. Jutriša Franc.

C.

TEŽKO VERJAMETE — PA JE VNDAR RES...

PROTISOVJETSKI PROGLAS V URADNEM GLASILU KP MADŽARSKÉ

Kot se je preteklega tedna v Parizu in Londonu izvedelo, je neki protisovjetski organizaciji na Madžarskem uspelo vtihtati članek v uradno glasilo KP Madžarske »Szabad Neps«. V članku se poziva Združeni narodi, da osvobodijo Madžarsko od sovjetskih vladodržev.

Po prvi v Parizu objavljeni informaciji je bil poziv objavljen na drugi strani »Szabad Neps«, kjer naj bi bila lekcija rušitve in to v cirilici. Lekcija je pa bila v resnici poziv protisovjetske organizacije, katere je ta poziv poslala po pošti OZN v Pariz. Izgleda, da cenzor ni obvladal rušitve. Posamezni primeri so bili poslani po pošti v očitkih Sindikatnih organizacij.

BOLGARI IMAJO RAJŠI SVOJE STARE OBLEKE KOT NOVE

Stalno dviganje norm v bolgarskih tovarnah je povzročilo neverjetno padanje kvalitete izdelkov.

Na oblekah in krilih, ki so izdelane v bolgarskih tovarnah in delavnicah popustijo živi zaradi slabe izdelave in takoj, čim jih oblečeš. — Prodajalne so primorane, da odvračajo velike količine blaga, ker je zelo slabe kvalitete in ga nihče ne mara kupiti.

Podobno je v industriji rokavic. Usnje in sukanec sta najslabše kakovosti. Tovarna čevljev »Vardare«² je dobila dovoljenje, da sme izdelovati čevlje s podplati, kateri so sestavljeni tudi iz papirja. Ker bolgarski ljudje ne želijo plačevati pretirano visoke cene za slabo blago, raje krpaajo in obračajo stare obleke.

RUDARJI NA MADŽARSKEM MESAJO MED PREMOM TUDI KAMENJE

V madžarskih rudnikih se nadaljujejo sabotaže, kljub obljubi, da bodo izpolnili proizvodno premoza v čast Stalina rojstnega dne.

Sin nekoga rudarja, kateremu je uspelo pobegniti, je povedal, da je v rudniku Tatibanya izpolneno 90% plana samo zaradi tega, ker je premog pomešan s 30% kamena.

OBJAVE IN OGLASI

KONCERTI

Sreda, 12. marca 1952 v Narodnem domu: Koncert Godalnega kvarteta (Rupel, Pavlin, Zalokar, Lobe). Predprodaja vstopnic v Glasbeni šoli.

KRAJEVNA ZVEZA BORCEV III. ČETETI vabi vse članstvo na občni zbor v ponedeljek dne 10. marca ob 7. uri zvečer v Sindikalnem domu. Politichen referat ima predsednik MLO tov. Jerman Riko. — Udeležba je častna dolžnost vseh članov.

OBČNI ZBOR PZ V CELJU

Redni letni občni zbor Potrošniške zadruge s o. j. v Celju, Tomšičev trg 3-1, bo 12. marca 1952 ob 17. uri v posebni sobi restavracije »Savinja«² s običajnim dnevnim redom. Delegati vabljani!

Odbor.

OBVESTILO

6. redna letna skupščina Okrajnega odbora Rdečega križa Celje-okolica bo dne 16. 3. 1952 ob 8. uri zjutraj v ogelni dvorani Okrajnega Ljudskega odbora Celje-okolica, v priložju, vzhod s ceste.

Na Poverjenstvu za notranje zadeve OLO Celje-okolica se nahajajo naslednja najdena dvokolesa:

1. moško kolo znamke »Westas«, črne barve, št. 60726; 1. moško kolo brez znamke, plave barve, št. 674341; 1. žensko kolo znamke »Wanderer«, črne barve št. 654202; 1. moško kolo znamke »Capele«² črne barve št. 189964; 1. moško kolo brez znamke in brez številke, zelene barve; 1. ogrodje moškega kolesa črne barve, znamke »Wanderer«, številka 1146152; 1. ogrodje moškega kolesa, brez znamke, črne barve št. 259893; 1. ogrodje moškega kolesa rjave barve, brez znamke, št. 390011; 1. ogrodje ženskega kolesa, rjave barve, brez znamke, št. 2139155; 1. ogrodje ženskega kolesa rdeče barve, brez znamke št. 690687. Lastniki navedenih dvokoles pozivamo, da se v roku enega leta zgledajo pri navedenem poverjenstvu s dokazili lastništva ter prevzamejo navedena dvokolesa oziroma ogrodja.

V kolikor se v tem roku ne bodo zgledali, bodo dvokolesa oziroma ogrodja izročena državi.

GLEDALIŠČE

LJUDSKI ODER CELJE

Nedelja 9. marca ob 15.30 v dvorani Narodnega doma Ljudska igra v 5 dejanjih »MLINARJEV JANEZ«²

Ponedeljek 10. marca ob 15 v dvorani Narodnega doma »MLINARJEV JANEZ«, šolska predstava.

5. 6. in 8. aprila v dvorani Narodnega doma Benediktijeva komedija v 3 dejanjih »DVA DUCATA RDEČIH VRTNIC«, vsakokrat ob 20. v nedeljo ob 15.30.

Drsalec, pisec članka o umetnem drsanju v Ameriki Stanley M., s prijateljem zamorcem Shukuvumba Ezveni (zadnja številka lanskega letnika Savinjskega vestnika).

Glavni vzrok neizpolnjevanja plana je, poleg visoke norme, slaba hrana. Čeprav sta s obetom mesečno zaslužila 3000 forintov, si nista mogla kupevati slanine za malce.

V nekaterih rudnikih je prišlo do izgradov, katere je policija neusmiljeno zatrla. Ko je pred kratkim v rudniku Darog nastal štrajk, je rudnik obkolila policija. Žene in hčerke rudarjev so prebile kordon policije, da bi preprečile streljanje njihovih očetov in mož, ali kljub temu so ubili 5 rudarjev.

Pobegli so tudi izjavili, da v rudnikih, ki so v sovjetskih rokah, velja med rudarji parola »delaj počasi«².

Zaradi izrednega zanimanja se je prireditveni odbor odločil, da je vstop na V A L Č K O V V E Č E R

atletskega društva Kladivar samo s vabilom, dalje po imetnikih vabil vpeljanim gostom, ter društvenim članom z legitimacijo. Vabila bodo razpisana tudi na delovne kolektive.

Prireditveni odbor.

KLAVIRSKA HARMONIKA 120 basov, skoraj nova na prodaj — Naslov v upravi. BRIVSKO-FRIZERSKA pomočnica isče stalne namestitve za takoj. Naslov v upravi lista. PROTI ODŠKODNINI vzemam v posojilo šivalni stroj. Skornjark, Lokovica 104, pri Soštanju.

V PETEK dne 29. februarja zvečer ob 8 mi je bil ukraden v gostilni pri »Ribiču«² foto aparat Leica III-C št. 378294 — leča »Weld-winkel«. Tatu smo izsledili, da se pa izogne neprimlikam, naj foto-aparat čimprej vrne na omenjeno mesto. DNE 2. februarja mi je bila odvzeta v Ljudskem magazinu v Celju listnica s petimi legitimacijami, slikami in sličnim ter z gotovino ca. 2000 din. Naprosmo osebo naj mi vrne vsaj dokumente, slike in ostalo na naslov označen v dokumentu.

PREKLICUJEM nerenešne klevete izročene v vinjenem stanju na postaji Celje, proti Mikec Aleksandru. Zahvaljujem se mu za odstop od tožbe. — Lesjak Drago. PREKLICUJEM izgubljeni izkaznico ZE na ime Travner Rudi, Celje.

P R E K L I C

Preključem krst svojega sina Edvarda, ki je bil krščen brez moje vednosti. Kramita Karel, Ljubno st. 116.

Usnjeno rjavo desno rokavico sem izgubil do ulice 29. novembra. Prosim najditelja, da jo vrne proti nagradi na upravo lista.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA. Dne 9. marca 1952 tov. dr. Sevek Maksim, Ljubljanska cesta 36. — Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote popoldne do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

KINO

KINO ZALEK

Od 8. — 9. III. NAŠ VILI JE JUNAK, amer. film Od 12. do 13. III. EROICA, avstrijski film

3. marca se je po nesrečnem slučaju pri vožnji premoza iz Pečovinca smrtno ponesrečil naš tovariš K o š i r Karl. Bil je dolga leta zaposlen pri podjetju Plinarne-Vodovod v Celju. Kot vzoren in vesten delavec in aktiven član sindikalne podružnice je bil zelo priljubljen in bomo njegovo izgubo težko nadomestili.

Uprava in sindikalna podružnica podjetja Plinarne-Vodovod, Celje

12

Stane Terčak

ŽIVI ZID

Kesno je pogledal mladi častnik v čeladi proti skupini in izpregovoril »Gut, abtreten!«²

Takoj so obkolili Dušana z vseh strani in ga začeli preiskovati. Vse žepe so mu obrnili. Tudi nahrbtnik so izpraznili. Posebno jih je zanimala partizanska literatura, povezana v splošne. Z močnim konopcem so mu zvezali roke in ga pričeli tiho zasliševati.

»Doli Plešivec, štab divizije? Banditi?«² je vprašal mlad švabski podoficer v čeladi in pokazal z roko v smeri vasič.

»Štab... štala... to je hlev!«² jim je odgovoril Dušan.

Vprašanja so se ponavljala brez uspeha. Dušan je odkimoval, da ne razume.

Nato je pristopil komandant grupe, ki se je pritihtopila med partizanskimi linijami v Javornik, in ukazal, naj ujetnika dobro zvežejo.

»Zasliševanje se bo nadaljevalo jutri!«²

Trije stražarji so odvedli Dušana na rob kotelje. Zvezanega so sunili med dve, od viharja podrti bukvi. Za njim sta se postavila dva stražarja s puškama, pripravljenima za strel.

Vojak pri kovčegu radijske oddajne postaje je tolkel neprestano po tastro in oddajal kratke depeše. Oficir, ki je poveljeval utihotapljeni skupini, je prišel od časa do časa k staniči, sprejemal navodila in ustmeno predajal sporočila...

»Štab partizanskih enot se nahaja v vasi Plešivec... Pošljite ojačanje v smeri Zaga—Javornik!... Prehod preko Federmavsa in Javornika nemogoče... Kakor hitro pošljete ojačanje, je treba zasesti greben in prehod v tej smeri... Obkoliti za vsako ceno Plešivec... Tam se nahaja štab divizije...!«²

»Tako! Svabi vedo, kje je štab divizije.«² je zabeležil pri sru Dušana, starega aktivista, ki se je že pred prihodom Štirinajste udarne divizije dva in dvajset mesev potikal po Kozjanskem. »To moram preprečiti! To se ne sme zgoditi!«² je klicalo Dušanu po možganih.

Luskar Franc-Dušan

Kakor na dlani je bilo: če ujamejo štab, ne bo v borbah, ki jih ima divizija še pred seboj, prave povezave. Brigade se bodo tolke vsaka na svojo pest. Lahko da se Švabom posreči napraviti zagozde med partizanske vrste. Mogoče na ta način popolnoma razbijejo divizijo in se njen pohod konča že na Kozjanskem.